

THÂN GIÁO CỦA HÒA THƯỢNG TỊNH KHÔNG

Viết dịch: BBD Pháp Âm Tuyên Lưu

PHÁP SƯ TRANG HẠNH GIẢNG THUẬT

Tôi tiếp xúc với quán trưởng và lão Hòa thượng tương đối nhiều, công phu nhẫn nhục của lão Hòa thượng rất sâu. Có một câu nói là “huệ nhãn nhận biết được anh hùng”, lão Hòa thượng thật sự là một anh hùng, quán trưởng có tuệ nhãn, biết được Ngài là một anh hùng. Lão Hòa thượng vô cùng trí tuệ, Ngài thật sự lý giải Phật pháp rất sâu sắc, nhưng theo những gì lão Hòa thượng nói, nếu như không có quán trưởng, thì cảnh giới của Ngài sẽ không được nâng cao. Hình dung thế nào đây, như chúng ta đập bóng, sức đập càng mạnh thì độ nảy bóng càng cao.

Cho nên ban đầu khi tôi gặp lão Hòa thượng thì đã tôn kính Ngài như nhìn thấy Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật vậy, bởi vì Ngài giảng kinh rất thấu triệt, vô cùng thâm nhập, tôi rất kính phục. Sự hộ pháp của Hàn quán trưởng đối với lão Hòa thượng, thông thường hộ pháp đều là thuận cảnh, nhưng sự hộ pháp của bà đối với lão Hòa thượng là tạo ra cảnh giới cho lão Hòa thượng, để lão Hòa thượng đột phá, tạo cả thuận cảnh và nghịch cảnh cho lão Hòa thượng. Vì sao hiện nay lão Hòa thượng cảm ân quán trưởng như vậy? Bởi vì quán trưởng đã tạo cảnh giới cho lão Hòa thượng, để lão Hòa thượng siêu vượt, đột phá, việc này những vị hộ pháp thông thường không làm được, cho nên quán trưởng không phải là người bình thường, từ trước đến nay tôi vẫn luôn vô cùng cung kính hai vị này.

Ở thư viện, hay ở trên xe, nghe các Ngài nói chuyện, có lúc Hàn quán trưởng hỏi lão Hòa thượng, lão Hòa thượng trả lời quán trưởng đều là “vâng”. Nếu quán trưởng hỏi kỹ lại lão Hòa thượng: “có phải vậy không”, lão Hòa thượng trả lời: “Vâng vâng”; “có phải vậy không”, “vâng vâng vâng vâng vâng”, câu trả lời của lão Hòa thượng đều là như vậy cả, ngay cả chữ “đúng” Ngài cũng rất ít khi dùng đến. Chúng tôi nhìn thấy bất luận là quán trưởng đối với Ngài thế nào, Ngài cũng nhẫn nhịn. Nhưng sự nhẫn nhịn của Ngài không phải là nhẫn nhịn gượng ép, mà Ngài dường như là như như bất động, tôi nhìn thấy rồi rất khâm phục. Có lúc hình như là quán trưởng cố ý, mua áo rất lớn cho lão Hòa thượng

mặc, hỏi lão Hòa thượng, mặc có vừa không? Lão Hòa thượng trả lời: “Dạ, vừa y”, thật ra chúng tôi nhìn thấy, giống như là mặc cái mùng trên người vậy (cười). Mua giày, bà cũng mua cỡ lớn, khi Ngài bước đi, cũng sẽ lộ ra gót chân, bà hỏi lão Hòa thượng, có vừa không? “Dạ, vừa khít”. Bất luận là quán trưởng tạo ra cảnh giới gì cho lão Hòa thượng, Ngài cũng luôn “vâng vâng”, còn có rất nhiều sự khảo nghiệm và tôi luyện còn gay gắt hơn nữa. Lão Hòa thượng thật sự rất từ bi, Ngài không tính toán với người khác, bất luận người khác nói thế nào Ngài cũng không biện bạch.

(Bài nói chuyện nhân dịp viếng thăm vào năm 2017)